

מסורת הש"ס
‏(א) בתוספתא פ"ב, (ב) יומא י"ב, ב"ק פ"ב, (ג) נטוטה מה'; (ד) יומא י"ב, וזחם נג: ק"ח; (ה) נפי קוטה ל"א, (ו) [שפאמר וכן תמפו שכן כ"ל וכן הוא להדיא בגי' ביומ' וזמח']; (ז) [תוס' מ"ש פ"א]; (ח) [בתוספתא איתא ברי' שמעון]; (ט) כס"א: תוספת, (י) וכן איתא בהדיא במנחות טז, וילף דמעלין מלחם מתחתן המטאוס ורי' ודלא מורידין יליף מויקס משה את המסכן ורי' וע"ש בפשטי' וי"ע וכן בשבת כל: כתב רש"י ד"ה מעלין בקדש ואין מורידין קמחלי' ליפני' לה מנחות פרק שמי האסא; (ס) [תפנית כו']; (ט) [תפנית כו']; (ט) [לעיר של ראש המעמד, (דף נג: ג), (ע"צ), (ט) לא מתיבא הס' ורי"ל לתקנא דהאס החילוק הוא בין אית ביה בית דיה או לא ודפסריס ודפסריס שוא לבי' ועי' במהש"ס];

הגהות הב"ח

(א) במשנה לוקחין ספרים: (ב) רש"י ד"ה תוספתא ובמעמדות והא דהגן ורי' אפשר דבית הכנסת ורי' נכסין לבתים ולמשכבים היה הממונה כי כ"ל ומינות ולגן שם נמחק וי"צ פי' לא אשוי' עשייות של אשוי' מעמד מתכנסין לעיר של ראש המעמד: (א) בא"ד ואקראי הוא שפעמך דה"י כ"צ הסתמלו ונשאר זה הלשון: הכא בביכורים דמתכנסין לעיר של כ"ל ממנה ולגן כרחובה של עיר קמריי' הכא דהוי מתפללן כצור כרחובה של עיר בלחון הימים שחיו לגן של אשוי' קדש עלנלא היה עפע מלח בשא ואפי' לא' ממש י"ז שכן משום קדושה ולא דמי להא דקחמר לקמן בפרק דף ע"ז א' הכי קדשמיטו לכוולא כיוול דנרעמדא דהאס כההפלא כיוול דה"י כ"ע מורו דלחן נ' משום קדושה: (ד) ד"ה אני לא ורי' ובתי מדרשות שבה מוטבאין כשאר מתי: (ה) ד"ה ומה היה ורי' אולס והכל ובית קדשי הקדשים שהוא לצד מערב עשוי' בשאר נתיים מקום המנוח ורי' בלחמה הרצועה אלא קרן מדרחית דרומית מקום היסוד: (ו) ד"ה לא שני ורי' בית הכנסת בקדושתו ומוד ורי' מנהיג ספרים בקדושתו אלא שלא מכרי' שבעה הטובים: (ז) תוס' ד"ה ורצועה ורי' של טורף שהוא בנימין:

מוסף רש"י

סתומתאה. עי' רש"י לעיל ג. וזכורות ג'. ואין ירושלים מיטבא בנגעים. שאין אחזה להם. קסבר לא נתחלקה לשני ייחוד ונתייגן אלא כל השניגין שזין בה (ויחא י"ב). אבא לא שמעתי. קסבר נתחלקה לשנתיים. אלא מקום מקדש בלבד. ששקנה מור את גורן מלחיה היטין. גבה הכסף. מכל שנט ושפט כחלמירן כספרי ובשחיטת קדשים (שם). במאי קמפילגי. ר' יהודה ורענן (שם). הרי הבית השלכות וההיבנות. גז המורה רחב הר הבית עומת גמי כולה ועומת ישראל כולה, וי"א אמה של מקום רגלי דריסת ההגים להגן מרגלי ישראל וסם המנוח מתחיל משם ולמעבר בחלקו של בנימין, אלא

בני העיר פרק רביעי מגילה

לוקחין ספרים. נביאים וכתובים: **אבל מכרו תורה** **כו'**. שמעלין בקדש ולא מורידין. תוספתא^(א) מעלין בקדש דכתיב ויקס משה את המשכן (שמות מ) כללאל עשה ומשה

מורידים דכתיב את מחמות החטאים קרועי פחים כפוי למזבח כי הקריבוס לפני ה' ויקדשו וגו' (במדבר י) **כיון שהקדשו הוקדשו'** עד כאן: **וכן במוסריין**. מכרו ספרים ולקחו ממקלט הדמים תורה לא יקחו מן המותר דבר שקדושתו פחותה: **גמ' וז דברי ר' מנחם כו'**. כהד"א אמרין בתוספתא דמגילה (פ"ג) דהוא אמרה: **הואיל והעם מתפללים זו בענינים ובמעמדות**. דתמן במסכת מעניות (דף טו). עברו אלו ולא נענו מוואיזין את החיצה לרחובה של עיר. תוספתא^(ב) ובמעמדות^(ג) תנין מתכנסין צריהן וקורין צמעהה בראשית ותיא' בגמרא^(ד) אשוי מעמד נכנסין לבית הכנסת ויושזין ארבע מעניות בשבת אפשר בית הכנסת היה להס קבוע ברחובה של עיר ומתכנסין שם המעמד כולו דרך שעיניו בביכורים (פ"ג משנה ג) כל העיירות שצמעמד מתכנסין^(ה) לעיירות של מעמד ולגין ברחובה של עיר ולא היו נכנסין לבתים ולגין שם והיה הממונה אומר קומו ונעלה ליון אל ה' אלהינו

הא למדת כיוס עיירות ברחוב היתה ואקראי היו שפעמד (א) הוה לינו חוזר חלילה עד חזי שנה ובתלמדי רבינו ילחמ הליי מלחאי * ובמעמדות לא גרסינן ומפרש שלא היתה תפלתן ברחוב עד כאן: **אקראי צענלא**. בית מדר: לא שנו. דיכולין למכור את הכנסת אלא של כפרין: **אבל של כרכין**. הוה להו בתי כנסיות לבדם צעלים להם: **טורסיים**. *ורפי נחושת: ואין ירושלים מעמאה נגעים. דלאא אחזה היא כדאמרין. לקמן. דקסברא ליה להאי מנא לא נתחלקה ירושלים לשנטיים ולא נפלה בגורל לא ליהודה ולא לבנימין: **אני לא שמעתי**. שלא יחא מיטמא אלא מקום מקדש כלצד משום דבית של קודש הוא וגבי נגעים ובא אשר לו הבית (ויקרא יד) בניגן אכל ירושלים מיטמא בנגעים דסבר נתחלקה לשנטיים ואחזמחם קרינא ליה. קמי מיהא לרי' יהודה דלית ליה נתחלקה לא שנו אלא מקום מקדש אכל בתי כנסת וצתי מדרשות שבה (ו) כשאר בתי העיר ואע"ג דשל כרך הוא: **מקודש**. אף בתי כנסיות משמע: **הר הבית**. בכניסתו מנד המזרח. כל מה שיש שם פניו קרוי הר הבית

עברה אמה שישאל ראשין ליכנס לפנים מה השער ואחריהם לצד מערב לעזרת הכניס י"א אמה שזין דריסת רגלי ישראל למזבח כהנין: **ומה היה בחלקו של בנימין אולס** (ויסל). מנד מערב. עשוי יומר בנתיים מקום המנוח ל"צ אמה של ויגן האולס והמנוח כ"צ אמה שלא פירש של מי הוא חזר ופירש רצועה יואלה כו' לימדך כאן רצועה זו לבדה ליהודה אכל כפוונו של מנוח ורדמונו ומערבו של בנימין. ובמסכת וזחם^(ז) אמרין שאין ליהודה בלחמה אלא המזרחית מקום היסוד ולכך לא היה יסוד למזרחו של מנוח: **והיו בנימין הצדיק**. כופה ברות הקדש שכן עמיד להיות ומנטער עליה: **חופף עליו**. אלס המנטער חופף ומתחבר בצגדיו. לשון שפשוף כמו נזיר חופף ומפספס (מיר דף מג): **אושפיזין**. שהיה ארון בחלקו: **והאי סנא סצר כו'**. והיינו תנאי דאמרן לעיל: **אין משכירין**. צעלי בתים את בתיהם לעולי רגלים אלא בתים נומנין ונכנסין לחוין: **עורום קדשים**. תודה ושלמים שהעזרות נלעלים: **גולפא**. קנקן של חרס ששחמם זו: **ומשפא**. אס שטט צהמה: **לא שנו**. דאין מורדיין דמים מקדושתן * **ובית הכנסת** (ז) כחשיבותו עומד אף ציד לוקח דומיא דספרים לוקח בהן ס"מ והמה ספרים בזהייגן: **אלא שלא מכרו**. הטובים בראשות העם. [אכל אס מכרו וכו'] פקעה קדושה מן החפץ ומן הדמים ומותר לעשות מהן כל ראונו. והיינו דבעא מניה רבינא מרב אשוי על מילא דבי כנישחא^(ח) מהו למיזרעה אלמא במכר כל דהו הבית והמעות בקדושהיייו קיימי:

רבים היא. כיון דאדעתא ידיי אתו אי בעינא מצינא מובזגא לה. ובנסת של טרסיים בירושלים שקנא ר' אליצור בן עזריה הם עשאוה לעצמם ולא מסרוה לרבים, לפיכך מכרוה. ובנסת של כרכין אין מוכרין לפי שאינה שלהן, והנתיא [אחזתכם] מטמא בנגעים ואין ירושלים מטמאה בנגעים. אמר ר' יהודה אני לא שמעתי שאין מטמא בנגעים אלא בית המקדש, הא בתי כנסיות יירושלים מיטמאין, אמאי והא דכרכים גינאו. ופרקינן אימא לא שמעתי אלא מקום מקודש ואפילו בתי כנסיות במשמע. במאי פליגי, תנא קמא סבר לא נתחלקה ירושלים לשבטים, ואינא אחזה לפיכך אינא מטמאה. ור' יהודה סבר נתחלקה ואחזתהם היא, וזולתו מקום מקודש. וכי ובי תנאי מה היה בחלקו של יהודה הר הבית לשבות ועזרות, מה בחלקו של בנימין כו', האי תנא סבר נתחלקה וחלק ליהודה ובנימין היא. והאי תנא סבר לא נתחלקה. דתניא אין משכירין בתים בירושלם לפי שאין שלהן כו'. אמר אבוי שמע מיה דרך ארץ להניח אכסניי לבעל הבית הקנקן שהיה בו הין ושתאו, והעזר של כבש ששחט ואכלו. אמר רבא לא שנו, מכרו רחוב לוקחין בדמים בית הכנסת כן וכו', וא"א לא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר. אבל אם מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אפי' מכו

ביון דמעלמא קאתו דא.

רגילים ללכת שם להתפלל אף על פי שאין נותנים כלום בצנינו מכל מקום כיון לדעתא אותן רבים נעשה חמורה קדושתו ואיגן יכולין למכורו ועוד יש לפרש כיון שרבים נותנים בצנינו ובשאר כרכיו ובסמוך נמי דקאמר רב אשי דלדעתא דרבי קאלו היינו ממה שנותנים זו לעשות ראונו:

ואמאי והא דכרכים גינאו. משמע דסצירא ליה למקשן דכיון דלא מיוצגני דאין להן ליטמא בנגעים משום דלא מיקרי אכחזמם וגם לא קרינן ציה אשר לו הבית וקשה דהא צפ"ק דיומא (דף יא). מחייב ר"מ בית הכנסת של כרכים במוחה וגם מוקי צרייתא דהתם דקאמר דבית הכנסת מיטמא בנגעים כוומיה ועוד קשה אלמאי נקט של כרכים דהא (ר"מ) ט' לא מפליג התם צין של כרכים לשל כפרים לענין נגעים ומוחה ויש לומר דדולי המקשן טעה במרמי מורא דאין חילוק צין כרכים לשל כפרים דמסקי התם לרצנן דר"מ דייינו ר' יהודה וגם טעה כהא דלע"ג דלא מיוצגני יש להן ליטמא בנגעים לרבי מאיר: **ורצועה** יוצאה מחלק יהודה דלחץ בנימין ובה היה מובח בנוי. קשה דהא צפרק איהו מקומן (וזחם דף גג). אמר דצקן דרומית מזרחית לא היה יסוד לפי שלא היה יסוד אלא בחלקו של טורף (י) בנימין דכתיב בנימין ואז יטורף (בראשית מט) אלמא שכל המנוח צנוי בחלקו של בנימין וי"ל אותו קן דרומית מזרחית שלא היה בו יסוד שהיה בחלק יהודה על זה היה מנטער בנימין לבזלעה כדי שיהא כל המנוח בחלקו: **אף א המצות**. פירש הר"ר יוסף דסצירא ליה דמיון שהקדקע מקום המנוח לא היה מיוחד לצעלים לא היה כח צידם להשכירם שכירות שלה ומכל מקום מחמת מטלטליהם היו נוטלין עורות הקדשים:

אוגרה

בנימין ובה מובח בנוי והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לבויהן שנאמר דחופף עליו כל היום ^(א)לפיכך ובה בנימין ונעשה אושפיזין לשכינה ^(ב)והאי תנא סבר לא נתחלקה ירושלים לשבטים דתניא ^(ג)ואין משכירים בתים בירושלים מפני שאינן שלהן ר"א ^(ד)(בר צדוק) אומר אף לא מצות לפיכך עורות קדשים בעלי אושפיזין נוטלין אותן בזרוע אמר אבוי ש"מ אורח ארעא למישבק אינש גולפא ומשכא באושפיזיה אמר רבא ולא שנו אלא שלא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר אבל מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר אפילו למישרא

מה שיש שם פניו קרוי הר הבית ומה שהער ואחריהם לצד מערב לעזרת הכניס י"א אמה שזין דריסת רגלי ישראל למזבח כהנין: **ומה היה בחלקו של בנימין אולס** (ויסל). מנד מערב. עשוי יומר בנתיים מקום המנוח ל"צ אמה של מנוח ורדמונו ומערבו של בנימין. ובמסכת וזחם^(ז) אמרין שאין ליהודה בלחמה אלא המזרחית מקום היסוד ולכך לא היה יסוד למזרחו של מנוח: **והיו בנימין הצדיק**. כופה ברות הקדש שכן עמיד להיות ומנטער עליה: **חופף עליו**. אלס המנטער חופף ומתחבר בצגדיו. לשון שפשוף כמו נזיר חופף ומפספס (מיר דף מג): **אושפיזין**. שהיה ארון בחלקו: **והאי סנא סצר כו'**. והיינו תנאי דאמרן לעיל: **אין משכירין**. צעלי בתים את בתיהם לעולי רגלים אלא בתים נומנין ונכנסין לחוין: **עורום קדשים**. תודה ושלמים שהעזרות נלעלים: **גולפא**. קנקן של חרס ששחמם זו: **ומשפא**. אס שטט צהמה: **לא שנו**. דאין מורדיין דמים מקדושתן * **ובית הכנסת** (ז) כחשיבותו עומד אף ציד לוקח דומיא דספרים לוקח בהן ס"מ והמה ספרים בזהייגן: **אלא שלא מכרו**. הטובים בראשות העם. [אכל אס מכרו וכו'] פקעה קדושה מן החפץ ומן הדמים ומותר לעשות מהן כל ראונו. והיינו דבעא מניה רבינא מרב אשוי על מילא דבי כנישחא^(ח) מהו למיזרעה אלמא במכר כל דהו הבית והמעות בקדושהיייו קיימי:

רבים היא. כיון דאדעתא ידיי אתו אי בעינא מצינא מובזגא לה. ובנסת של טרסיים בירושלים שקנא ר' אליצור בן עזריה הם עשאוה לעצמם ולא מסרוה לרבים, לפיכך מכרוה. ובנסת של כרכין אין מוכרין לפי שאינה שלהן, והנתיא [אחזתכם] מטמא בנגעים ואין ירושלים מטמאה בנגעים. אמר ר' יהודה אני לא שמעתי שאין מטמא בנגעים אלא בית המקדש, הא בתי כנסיות יירושלים מיטמאין, אמאי והא דכרכים גינאו. ופרקינן אימא לא שמעתי אלא מקום מקודש ואפילו בתי כנסיות במשמע. במאי פליגי, תנא קמא סבר לא נתחלקה ירושלים לשבטים, ואינא אחזה לפיכך אינא מטמאה. ור' יהודה סבר נתחלקה ואחזתהם היא, וזולתו מקום מקודש. וכי ובי תנאי מה היה בחלקו של יהודה הר הבית לשבות ועזרות, מה בחלקו של בנימין כו', האי תנא סבר נתחלקה וחלק ליהודה ובנימין היא. והאי תנא סבר לא נתחלקה. דתניא אין משכירין בתים בירושלם לפי שאין שלהן כו'. אמר אבוי שמע מיה דרך ארץ להניח אכסניי לבעל הבית הקנקן שהיה בו הין ושתאו, והעזר של כבש ששחט ואכלו. אמר רבא לא שנו, מכרו רחוב לוקחין בדמים בית הכנסת כן וכו', וא"א לא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר. אבל אם מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אפי' מכו

(א) נראה דלא ידע ר"ע היא אלא ל"ה מנחם כריי' היא וכו'.

כו.

עין משפט ונר מצוה

ב א מיי פ"א מהל' תפלה הלכה כל טוש"ע א"ח פי' קנז ס"א:

ג ב מיי שם הל' מ טוש"ע שם פי' קנז ספיף ז':

ג א מיי שם הלכה יט טוש"ע שם:

ד ד מיי פ"ד מהל' תומחא דרעת הלכה יא ופי"ו מהלכות בית הנמורה הלכה די:

ה ה מיי שם ופי"ט מהל' רוחא הלכה ד':

ו ו מיי פ"ו מהלכות בית הנמורה הל' די:

ז ז מיי פ"א מהלכות תפלה הלכה י טוש"ע א"ח פי' קנז ספיף ז':

תורה אור השלם

- בי תבאוי אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי נגע בצרעת בבית ארץ ארבותכם: ויקרא יד יד
- לכנען אמר ידיד יי שכן לבטח עליו חופי עליו כל היום ובין כתפיו ישן: דברים לג יב

גליון הש"ס

רש"י ד"ה תוספתא ובמסמדות וכו'. ובמעמדות לא גרסינן בתי' הרמב"ן צ"ב ונתתי נגע בצרעת בבית ארץ ארבותכם: ויקרא יד יד
- לכנען אמר ידיד יי שכן לבטח עליו חופי עליו כל היום ובין כתפיו ישן: דברים לג יב

קדושמה קאי ואע"ג:

רבינו חננאל

פרק שלישי: בני העיר בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בתעניות ובמעמדות יש בה קדושה. אבל חכמים אומרים אקראי בעלמא הוא, הרחוב אין בו משום קדושה. פי' דברי ר' פלוני במשנה זו, המשנה אף על פי שהיא חתם משנה, אינא לר' מאיר כדקיימא לן סתם משנה ר' מאיר היא, (א) אלא [לר' עקיבא היא אין לא] אלא [לר' עקיבא היא אין לר' מנחם ברי' יוסי היא זו המשנה והיא שנויה סתם, ולא כל דבריהן של חכמים הללו בכל המשנה סתומין הן, אלא המשניות שהוכיחום בלבד. **[פיסקא]** בית הכנסת לוקחין תיבה. אוקינאט בכנסת של כפרים, אבל כנסת של כרכים לא מובדגא משום שהיא של רבים. אמר רב אשי כשנחא דמחא מחסיא אפי"ג דמעלמא קא אתו לה ושל

בני העיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין דמיים בית הכנסת ע"י אוקינאט לר' מנחם ברי' כו'. סתימתאה, דסבר דהואיל והעם מתפללין בה בת